

seljakov. Vse to si je on izmislil. Seljaško ime je rabil samo za to, da to ime blati. To ime mu je bilo lažnjiv naslov ali firma za doseganje čisto drugih ciljev. Ko je seljaško ime zvezal s svojo vratolomno politiko, je to ime tako žalil in zlorabljal, kakor še nihče pred njim in upamo tudi, nihče več za njim, ker seljaški svet ne bo več dopustil, da bi ga kdo na tako brezvesten način selpil in varal.

Prijateljem kat. dijaštva.

Velika kulturna in gospodarska borba, ki je v naših dneh bije slovensko ljudstvo, zahteva bolj kakor kedaj neustrašenih in poštenih kulturnih ter gospodarskih delavcev. Ravno katoliška akademska mladina pa, ki ji je v bodočih desetletjih namenjeno to visoko ter častno poslanstvo in ki je vsled izpričala, da je uresničevanje njenega programa v popolnem skladu s težnjami slovenskega ljudstva, doživlja dandanes trdo preizkušnjo; splošni gmotni krizi se je pridružila nova nevarnost. Pokazalo se je namreč v zadnji dobi, da so na delu sile, ki hočejo s pristranskim podeljevanjem stipendij onemogočiti študije najrevnejšim izmed akademikov, sinovom kmetov in delavcev.

Trikrat se je bila obrnila katoliška akademska mladina na slovensko javnost za pomoč in trikrat je bilo slovensko ljudstvo v svoji ljubezni dokazalo, da zna lajšati življenjske težave svojih najzvestejših sinov in je s prispevki omogočilo obstoj akademske menze v Ljubljani, ki je navzlic raznim nasprotnikom skozi tri leta vzdrževala do 150 revnih kat. akademikov.

Tekom let pa so se draginjske razmere poslabšale, zato in pa da se obstoj akademske menze zasigura za več let, se je izkazala potreba, da se prihodnje šolsko leto poleg vsakoletne običajne nabiralne akcije izvede tudi efektna loterija v prid akademski menzi. V težki za vesti odgovornosti stopajo koncem letošnjega študijskega leta podpisani pred slovensko javnost s tem naznanilom in pa v trdnem prepričanju, da bo slovensko ljudstvo tudi ob tej velikopotezni akciji stalo naši katol. akademski mladini ob strani z materijalno in moralno podporo, z dobro voljo in odprtim srcem.

† Ant. Bon. Jeglič,
škof ljubljanski

† Andrej Karlin,
škof lavantinski

Andrej Kalan, dr. Anton Korošec dr. Matija Slavič,
stolni prošt nar. poslanec univer. prof.

Ivan Brodar, narodni poslanec, Franc Časl, stolni kanonik, Karel Čeč, ravnatelj, Jan. Golec, gl. urednik, Adolf Dostal, banč. uradnik, dr. Anton Jerovšek, ravnatelj, M. Krajnc, tajnik, dr. Jos. Leskovar, odvetnik, dr. Ivan Slokar, banč. ravnatelj, Jože Stabej, ravnatelj drž. borze dela, dr. Ivan Stanovnik, odvetnik, dr. Ivan Tomažič, stolni dekan, Cilka Krekova, prof. Dolenčeva, dr. Kodretova, Mara Vatovecova.

SESTANEK IN OBČNI ZBOR ZVEZE SLOVENSKIH VOJAKOV IZ SVETOVNE VOJNE NA BREZJAH dne 30. avgusta t. l.

Nekaj dni nas samo loči od sestanka na Brezjah, katerega smo lansko leto sklenili. Obenem s sestankom se bo odkrila spominska plošča v cerkvi in se bo vršil tudi občni zbor ZSV. Pravila zveze so potrjena ob ljubljanskega in mariborskega velikega župana in obsega

Obstal je bil in vihal nos po zraku kot lovski pes, ki nekaj voha. Vsi smo poslušali, a nisimo ničesar mogli slišati zaradi šumenja valov na bregu in vetra v drevesih. Poitevin pa je imel boljše uho kot mi.

»Tam zadaj streljajo«, je rekel in pokazal proti gozdiču na desni strani. »Morda stoji sovražnik nam nasproti — glejmo, da mu ne bomo tekli naravnost v žrelo. Najboljše storimo, da gremo v gozdič in previdno nadaljujemo svojo pot. Na drugi strani bomo potem videli, kaj se godi . . . Ako so Prusi ali pa Rusi, se umaknemo nazaj, da nas še videli ne bodo. Ako pa so Francozi, pojdemo naprej.«

Vsak je priznal, da ima furir prav; na tihem sem se čudil pretkanosti tega starega pijanca. Krenili smo torej s ceste v gozdič, Poitevin naprej, mi pa za njim z nabitimi puškami. Tih smo stopali in obstali na vsakih sto korakov ter poslušali. Streljanje se je bližalo. Strelji so padali posamezno in odmevali po globelih. Furir je rekel:

»Streljavkarji so. Opazujejo poizvedovalni oddelek konjenice, ker jim oni ne odgovarjajo.«

Zadel je pravo: deset minut pozneje smo našli med drevjem bataljon francoskih pešcev, ki so kuhali med vresjem, v daljavi pa so se kozaški oddelki vili čez sivo ravnino od vasi do vasi. Nekaj streljavkarjev na robu gozda je streljalo na jezdece, katerih pa strelji skoro že niso več dosegali.

»O, zdaj ste pa že kar doma, prijateljski, mi je smehljaje rekel Poitevin.

Dobre oči je moral imeti, da je mogel iz take daljave Eitati polkovo številko. Jaz pa sem zaman naperjal oči: videl sem samo bedne, v cunjeh zavite postave z ostrimi nosovi, mrzlično žarečimi očmi in ušesa, ki so stala od glave zaradi upadlih lic. Plašči so jim bili trikrat do štirikrat preširoki. Človek bi jih skoro imel za kolobarne plašče, ker so delali toliko gub po rokah in čez kolke. O blatu in nesnagi niti ne govorim: bil je grozen pogled.

Ta dan mi je bilo dano izpregledati, zakaj so Nemci kmalu po naši zmagi pri Lipskem delali tako vesele obraze.

Krenili smo k dvema majhnima šatoroma, kjer so v njih bližini trije ali štirje konji škopali redko travo. Tam

delokrog Zveze obe oblasti. Slavnost se bo vršila po sledečem sporedu:

Ob pol 10. uri zapoje tovariši pevci v cerkvi »Ti, o Marija«. Nato odkrije in blagoslovi superior vojne mornarice v. p. p. Monsig. Karol Kokalj spominsko ploščo. Zbor zapoje »Blagor mu«.

Ob 10. uri pred cerkvijo začetek cerkvene slovesnosti. Govori Fr. Bonač, tajnik Zveze. Za govorom sledi sv. maša, pri kateri bo igrala godba. Po maši zapoje pevci žalostinko »Vigred se povrne«, nakar intonirajo bivši vojni kurati »Libera« za padle vojake. Po končanih molitvah zapoje pevci »Oj Doberdob« in Maroltovo harm. nar. pes. »Oj ta soldaški boben«. Nato odpre predsednik Zveze, major v p. Martin Colarič občni zbor, na katerem podajo funkcionarji svoja poročila. Sledijo pozdravi in govori. Vsi govorniki naj pred občnim zborom predložijo osnutek govora. Nihče ne sme govoriti več kot pet minut. Po pozdravih in govorih se bo volil poslovni odbor in dva revizorja za leto 1925-26 ter se bo določil kraj občnega zbora in sestanka za prihodnje leto. Slučajnosti. Godba zaigra »Bože pravde«. Ob 2. uri popoldne poseben sestanek vseh zaupnikov Zveze v samostanski dvorani.

Pevci, pripravite dobro objavljene pesmi. Zbirališče pevcev pred shodom v samostanu. Kratka izkušnja ob 9. uri v samostanski dvorani.

Polovična voznja je dovoljena. Shranite dobro in ne oddajte nikjer voznih listkov (kot nekateri lanj); za

vožnjo nazaj velja isti listek in pa izkaznica, ki jo dobite na Brezjah. Tam bodo dobili udeleženci tudi pravila Zveze s sliko spominske plošče.

Tovariši, vsi na Brezje in ob vsakem vremenu! — Vajeni discipline držite jo tudi brezpogojno na Brezjah in pokorite se v vsakem oziru rediteljem, ki bodo imeli trobojne znake na levem rokavu.

Sestanek je namenjen vsem tovarišem brez razlike mišljenja in strank, ki so služili v svetovni vojni, pri kateremkoli vojnem odredu ali polku.

Tov. zaupnike prosimo, naj nam javijo, če le moremo, število udeležencev iz posameznih krajev, da bomo mogli obvestiti železnico glede potrebnega števila voz oziroma posebnih vlakov. Iz Ljubljane bo vozil takoj po rednem gorenjskem vlaku v nedeljo ob pol 8. uri proti Otočam posebni vlak, ki se bo vračal iz Otoč ob pol 5. uri tako, da bo imel v Ljubljani zvezo z vsemi drugimi vlaki.

Godba, obstoječa iz 50 mož se opoldne razdeli na dve skupini.

Na veselo svidenje 30. avgusta na Brezjah!

Odbor ZSV. v Ljubljani.

Pripomba za udeležence iz bivše Štajerske. Poseben vlak iz Maribora bo vozil v soboto, dne 29. avgusta t. l. okrog 1. ure popoldne ter bo sprejemal udeležence na vseh postajah od Maribora do Litije. Udeleženci iz stranskih prog naj uredijo svoj odhod tako, da se lahko pridružijo posebnemu vlaku. Vrnitev bo v nedeljo po

Ponosna sem

na svoje belo perilo.

Kdor hoče imeti enako srečno belo perilo, mora uporabljati samo najboljša pralna sredstva. Takšno sredstvo pa je samo »Gazela«-milo.

GAZELA MILO

sem našel polkovnika Loraina, ki je bil s tretjim bataljonom poslan na levi breg Labe. Bil je dolg, suh mož z rjavimi brki in ne posebno pohlevnega obraza. Z nabranim čelom nas je gledal prihajajoče. Ko sem mu pokazal potovnico, je samo rekel:

»Pojdite k svoji stotniji!«

Odšel sem, misleč, da bom pač spoznal nekaj tovarišev četrte stotnije. Toda izza Lützena so spojili stotnije s stotnjami, polke s polki, divizije z divizijami. Ko sem prišel v znožje hriba, kjer so taborili grenadirji, nisem spoznal nikogar. Ko so me ljudje videli prihajati, so me gledali po strani, kot bi hoteli reči:

»Ali bi ta tudi rad juho? Le počasi! Najprej bomo videli, kaj je prinesel za v kotel.«

Sram me je bilo, ko sem vprašal, kje leži moja stotnija. V tem pa je koščen veteran z dolgim, kot orlov kljun upognjenim nosom in širokimi pleči, okrog katerih je opletal stari, ponošeni plašč, dvignil glavo, v me uprl oči in potem mirno rekel:

»Glej, glej! Ti si, Jože! Mislim sem, da si že štiri mesece pod grudo.«

Zdaj sem šele spoznal ubogega Cebedeja. Moj obraz ga je menda omehčal, kajti ne da bi vstal, mi je stisnil roko in zalkal:

»Klipfel! . . . Jože je tu!«

Drug vojak, ki je sedel na bližnjem kotlu, je okrenil glavo in rekel:

»Ti si, Jože? Poglej no! Torej nisi mrtev?«

To je bilo vse, s čimer so me pozdravili! Sila je napravila iz teh ljudi take sebičneže, da so mislili samo na sebe. Cebedej pa je vendarle ohranil dobro srce. Pogledal je druge tako, da so se ga zbal, ter me povabil, naj sedem k njegovemu kotlu. Ponudil mi je svojo žlico, ki jo je nosil v plaščevi gumbnici. Jaz pa sem hvaležno odklonil njegovo ponudbo, ker sem prejšnji dan pametno storil, da sem se oglasil pri mesarju v Rlesu in v torbo spravil tucat klobas, doberšen kos kruha in stekleničico žganja. Razvezal sem torej teleček, vzem ven klobase in dal dve Cebedeju. Kar solze so mu stopile v oči. Hotel sem jih tudi drugim tovarišem ponuditi nekaj, Cebedej pa je uganil

moje misli, mi s pomenljivim obrazom roko položil na ramo in rekel:

»Kar lahko oddaš, tudi lahko obdržiš!«

Potem se je umaknil izmed tovarišev. Jedli smo in pilili malo žganja. Drugi so molčali in nas gledali po strani. Klipfel je bil zavohal česnov duh. Obrnil se je k nam in rekel:

»Hej, Jože, jej no iz našega lonca! Za vraga, tovariši so vendar tovariši!«

»Je že prav!« je odgovoril Cebedej. »Zame so klobase najboljši tovariši. Kadar nanese, jih človek vedno zopet najde.«

Potem je sam zopet zadrnil mojo torbo in mi rekel:

»Shrani, Jože! . . . Če dalje kot mesec dni nisem jedel tako dobro. Zate ne bo škoda, boš videl.«

Pol ure pozneje je boben zapel k zbiranju. Streljavkarji so se zopet združili z nami. Seržant Pinto, ki je bil med njimi, me je spoznal.

»Hej!« je rekel. »Torej ste vendar odnesli zdravo kozo! To me veseli . . . Prišli ste pa ob slabem času. — Slaba vojna — slabal!« je pristavil z glavo majaje.

Polkovnik in poveljniki so zajahali in odmarširali smo, Kozaki so se umaknili. Zato smo poljubno puško vzeli pod pazduho ali pa preko rame. Cebedej je korakal poleg mene in pripovedoval, kaj se je bilo zgodilo izza Lützena; najprej o veliki zmagi pri Bautzenu in Wurschenu, o hitrih pohodih, da prehitimo bežečega sovražnika, o veselju nad zaletom proti Berlinu; potem o premirju, ko so čete počivale po raznih vaseh; dalje o prihodu španskih veteranov, groznih ljudi, ki so bili navajeni plenitev in so učili mlade vojake živeti na stroške kmetov.

Nesreča pa je nanesla, da se je proti koncu premirja vse dvignilo proti nam. Prebivalstvo nas je črtilo. Za našim hrbtom so podirali mostove, obveščali Pruse, Ruse in druge sovražnike o našem najmanjšem premikanju in nam vsakokrat, ako nas je zadela nesreča, skušali še bolj škodovati, namesto da bi nam pomagali. Močno deževje nas je popolnoma zdelalo.

(Dalje prihodnjic.)

Toro, prsne karamele so Vaša najcenejša zdravila!

istem redu. Vlak bo odhajal iz Otoč okrog 5. ure popoldne. Natančen vozni red se objavi takoj, ko ga prejmemo od železniške uprave. Peveci, ki žele imeti besedilo in note zgoraj navedenih pesmi, dobe iste brezplačno pri mariborskem odboru ZSV.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

V dobi političnih počitnic je vsekakor najživahnejši Stjepan Radič. Sedaj se je iz morskoga kopaljšča Baška že povrnil v Zagreb, a je, kakor poprej v kopaljšču, tudi sedaj na povratku neprestano govoril.

Neprestane Radičeve izjave

so zelo neprijetne vladnim zaveznikom radikalom. Do gotove meje so pa te izjave tudi vznemirljive, ker Radič, odkar je centralist, kaže tudi na tem polju razne strankarsko politične namene. Enkrat napoveduje svoj politični pohod med srbske seljake, potem snubi gospodarske in trgovske kroge, zadnjič se je pa predstavil celo kot voditelj narodnih manjšin ter je dajal obljube, ki no noben način ne grede v račun radikalom in nikakor ne spadajo v okvir vladne politike.

Nezadovoljni so pa tudi radičevci

in sicer vsled vedno bolj očitne nenaklonjenosti radikalov napram vsem željam in zahtevam, ki jih izražajo. Radičevci se doslej niso mogli uveljaviti niti pri dovolj malih vprašanih imenovanjih velikih županov in še nižjih oblastnih in upravnih činiteljev ter prihajajo do spoznanja, da so po prav nizki ceni ali pa celo zastoj kapitulirali. Ko je Radič napovedoval velik prosteph in povzdigo Dalmacije ter hrvatskega gospodarstva in trgovstva, je pa čez vse to napravila križ zadnja

dogodba z Italijo.

Govorilo se je že, da bo radi te pogodbe odstopil radičevski minister za trgovino dr. Krajač.

Minister je te vesti sicer zanikal čes, da zanj ni vsled te pogodbe povoda za ostavko, ker je pogodba brez njega sklenjena, upa pa, da se bo na njej povodom razprav v ministrskem svetu in v parlamentu še marsikaj spremenilo. Če se to ne zgodi, bo pa za nas prav slabo, ker bodo po tej pogodbi imeli Italijani velike koristi in bodo povrh še s svojim brezposelnim delavstvom preplavili naše kraje.

Ministrski svet

od začetka skupščinskih počitnic pa do danes še ni imel prave seje, ker se je v Beogradu od 18. zbralo skupaj samo 6 ministrov. Sedaj se pričakuje večja delavnost. Posvetovalo se bo radi zastopstva naše države pri Društvu narodov, radi konference predstavnikov Male antante, radi raznih imenovanj in ukazov itd. Sejo ministrskega sveta zahteva tudi vojni minister, da se odkloni predlog in želja radičevcev po pomilostitvi vojakov Hrvatov, ki so bili kaznovani radi prestopkov proti vojnemu zakonu in radi raznih republikanskih izjav.

O Pašiču

pravijo razna — tudi zdravniška poročila — da je na poti popolnega okrevanja. Trdi se pa tudi, da se s politiko ne bo mogel več baviti kot doslej. Razširile so se tudi vesti, da bo prevzel vodstvo radikalne stranke Ljuban Jovanovič in da bi se pod njegovim predstvom lahko že na jesen sestavila kaka širša vlada. Ljuban Jovanovič take vesti zanika ter pristavlja, da je položaj sedanje vlade dober in trajen.

NEMCIJA.

V nedeljo je bila v Berlinu velikanska proslava republikanske državne ustave. Te proslave so se udeležili republikanski pristaši iz cele države in udeležba je bila ogromna — okrog 500.000 ljudi. Nemški nacionalisti in fašisti so skušali motiti proslavo, ponekod se je celo streljalo in pretepalo, a je bil kmalu zopet vzpostavljen mir in red.

Radi carinskih zakonov so začeli socialisti z ostro opozicijo in pri tem soglašajo z njimi tudi del krščanskih socialistov ali centuram.

Porenje je od francoskih zasedbenih čet izpraznjeno, samo Düsseldorf je še ostal zaseden in je izpraznjenje, kakor se raznaša po listih, odgodeno do konca tega meseca.

FRANCOSKE TEŽAVE.

O položaju v Maroku je vrhovni poveljnik francoskih čet podal svoje poročilo francoski vladi, v katerem pravi, da je ofenziva Rifancev začela nepričakovano in da so Francozi imeli večje poraze vsled nezvestobe mnogih marokanskih plemen, ki so se priključila Abdel-Krimu. Ta razpolaga v vojsko 40.000 dobro oboroženih mož. Poročilo povdarja, da francoske čete junaško vztrajajo in da se položaj v vsakem oziru popravlja.

Ustaje so izbruhnile tudi v Siriji, predsednik francoske vlade pa trdi, da so to samo navadni izgredi, nastali vsled preprirov na sultanovem dvoru, kjer so eni člani Francozom naklonjeni, drugi pa ne. Ti sultanovi rojaki in dvorjani so organizirali napad na francosko postojanko. Pri tem napadu so imeli Francozi sicer izgube, ker se je napad popolnoma nepričakovano iz-

vršil, cela stvar pa ni tolikoga pomena in posledic, kakor se zatrjuje po raznih angleških listih.

OBTOZBA BIVSEGA SULTANA.

Te dni se je začela v Angori sodnijska razprava proti bivšemu turškemu sultanu Mohamedu VI. Sultana so odstavili začetkom leta 1922, odšel je v San Remo in sedaj je obtožen, da je tam sam ubil ali pa dal ubiti svojega osebnega zdravnika Rešad pašo. Zdravnik Rešad paša je šel z sultanom prostovoljno v pregnanstvo, sedaj je bil pa najden mrtev v svojem stanovanju, ki se nahaja tik sultanovih soban. Sultanova družina je razširila vest, da je zdravnik izvršil samomor, turška vlada pa tem vestem ne verjame in bo sedaj sultana najbrž obsodila radi umora — seveda v njegovi odsotnosti. Rodbina umrlega zdravnika bo dobila odškodnino, ki se odšteje od tega, kar turška država prispeva za vzdrževanje sultana in njegove rodbine.

Prireditve.

ORLOVSKI TABOR V PTUJU

se je izvršil v kljub slabemu vremenu prav zadovoljivo. Ob 10. uri se je začel premikati veličasten sprevod kolezarjev, konjenikov, narodnih noš, Orlov, Orlic in naraščaja na Florjanski trg, kjer se je vršilo zborovanje. V imenu pripravljalnega odbora je vse navzoče pozdravil prof. dr. Kotnik, v imenu mestne občine pa podžupan g. Blažek. Nato je nastopil prvi slavnostni govornik dr. Sušnik, ki je v vznesenem govoru slavil Orlovstvo kot organizacijo, ki naj prerodi naš narod v Kristusovem duhu. Za njim je navdušeno pozdravljen nastopil predsednik Orlovske Podzveze g. dr. Joža Basaj, ki je v svojem govoru razvil program Orlovstva in njega pomen za družino, družbo in državo. Po taboru se je podal sprevod v prostijsko cerkev, kjer je zbranim govoril v navdušenih besedah g. prof. J. Vreže opominjajoč mladino na poglobljeno čednost, ki morajo diti vsakega Orla. Gospod profesor je služil na to tudi sv. mašo za taborjane in točno ob 12. uri je bil končan dopoldanski program.

Popoldnansko prireditve pa nam je pokvaril ljubi dež. Ko so nastopili člani s prostimi vajami, se je vtilo kakor iz škafa, pa telovadci se niso uklonili. Strumno se med dežjem in zrnci toče izvajali vaje do konca. Mokri do kože, pa vedrih lic so odhajali s telovadišča. Vsa čast junakom! Milejšje je bilo nebo Orlicam. Nastopile so brez dežja in proizvajale proste vaje prav dobro. Ko so zapustile telovadišče pa je zopet začelo liti. Mislili smo, da morajo končati. Pa pokazali so se hoteli še mali. Korajžno je prikorakal moški naraščaj in med dežjem mično izvajal proste vaje. Ker je bilo telovadišče in orodje v vodi, je tehnično vodstvo moralo prepovedati lahko atletiko in orodno telovadbo, da se ne bi zgodila nesreča. Zal nam je bilo, da nismo mogli videti teh najzanimivejših točk, pa tudi brez teh smo videli, da je naša mladina v dobri šoli: Orel jo pripravlja najboljšje za bodoče naloge in naša želja je: Vsa mladina naj vstopi v njegove vrste. Bog živi!

Odbor Orlovske Podzveze, Ekspozitura Maribor, si šteje v prijetno čast, da se prirčno zahvali vsem, ki so pripomogli, da je tabor dne 2. avgusta v kljub slabemu vremenu tako lepo uspel. Zahvaljujemo se predvsem obč. zastopu mesta Ptuj za mestni balkon in prisrčen pozdrav po g. podžupanu Blažeku, mestni komandi za posojene klopi in mize in za obisk prireditve, gg. slavnostnim govornikom dr. Sušniku in dr. Basaju, našemu mladinojubi g. prof. Vreže-tu za pridigo in sv. mašo, mil. g. proštu M. Jurkoviču za cerkev in poset prireditve, kakor tudi vsem udeležencem, ki so v kljub dežju prihiteli na naš praznik in vztrajali z nami do konca. Hvala Vam vsem in Bog Vas živi.

Orlovska Podzveza, Ekspozitura Maribor.

K 70letnici Katoliškega društva rokodelskih pomočnikov v Mariboru. V dneh 5., 6. in 7. septembra 1925 obhaja Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Mariboru 70letnico svojega obstoja. Spored proslave bo sledeč: V soboto, dne 5. septembra, zvečer sprejemni večer s komerzom. V nedeljo, dne 6. septembra, ob 8. uri zjutraj slavnostna služba božja, ob 10. uri slavnostno zborovanje katoliških pomočniških društev. Popoldan društvena veselica na Gambrirovem vrtu. V ponedeljek, dne 7. sept., poučni izlet gostov na Falo in v slučaju ugodnega vremena k Sv. Duhu na Osirem vrhu. Vsa okoliška društva se naprošajo, naj v soboto in v nedeljo opustijo svoje društvene prireditve ter se udeležijo slavnosti Kat. pomočniškega društva.

Izlet. Katoliška Omladina v Mariboru ima v nedeljo, dne 16. t. m., izlet v Slov. Bistrico ter priredi v dvorani hotela »Beograd« gledališko predstavo »Skriven zaklad.« Po pozni službi božji in med igro nastopi društvena godba s krasnimi točkami. Zrijetelji mladine se uljudno vabijo k obilni udeležbi!

Veselica Katol. izobraž. društva v Krčevini pri Mariboru. Imenovano društvo si želi v doglednem času zgraditi društveni dom, ki naj bi postal središče vseh katoliško mislečih Krčevincev. G. Kolarič je podaril društvu prav lep kos zemljišča. Drugi društveniki so se tudi zavezali, da bodo pomagali vsak po svojih močeh. Društvo pa želi tudi vse dobro misleče pritegniti k sodelovanju. Zato priredi v

soboto, dne 15. t. m., na praznik, veliko veselico na prostori g. Ilica, gostilničarja onstran kapele sv. Ane.

Jarenina. Naše Katoliško prosvetno društvo priredi v soboto, dne 15. t. m. ob treh popoldne po večernicah dve gledališki igri in sicer: petdejansko »Roka božja« in šaljiv prizor »Vedeževalka.« Predstava se vrši na prostem. Vabljeni ste vsi od blizu in daleč!

Gornja Sv. Kungota. Ponovitev zgodovinske žaligre »Devica Orleanska«. Dne 15. avgusta na praznik Marijinega Vnebovzvetja ponovi Katoliško prosvetno društvo v Gornji Sv. Kungoti prekrasno zgodovinsko igro »Devica Orleanska« v petih dejanjih ob pol 4. uri popoldne, hitro po blagoslovu. Naj nobeden ne zamudi te lepe prilike, videti za majhen denar tako velepomembno igro, ki človeka pretrese, ko vidi preprosto deklico, ki si jo je Bog izvolil za velika dela, umreti veselo radi izdajstva strašne mučeniške smrti. Srčno vabljeni vsi, iz sodednih župnij, Sv. Jurija, Svečine, St. Ilja in od Sv. Križa, ne bo vam žal!

Mladinska dneva priredi Prosvetna zveza v Mariboru dne 15. avgusta po poznem sv. opravilu in sicer: na Ložnem za rogaško dekanijo in pri Devici Mariji na Kamnu za vuzeniško in marenberško dekanijo. Na vsakem govoru po en odposlanec Prosvetne zveze ter po en zastopnik moške in po ena zastopnica ženske mladine. Na Ložnem govoru kot odposlanec Prosvetne zveze tajnik g. Marko Kranjc, kot zastopnik moške mladine g. M. Napotnik, kot zastopnica ženske mladine gđc. M. Bercevtova; pri Devici Mariji na Kamnu pa kot odposlanec Prosvetne zveze g. podravatelj semenišča Josip Krošl, kot zastopnik moške mladine g. Sedivy, kot zastopnica ženske mladine gđc. N. Cinžarjeva. Vsa mladina rogaške, vuzeniške in marenberške dekanije je prijazno vabljena, da se polnočtevno udeleži te mladinske prireditve, kjer se bo znova navdušila za vse dobro, lepo in plemenito. Bog živi!

Mladeniški shod pri Sv. Trojici v Slov. gor. se vrši v nedeljo, dne 23. avgusta, na najslavesnejši način. Ob 9. uri slavnostni pohod Orlov, Orlic, naraščaja in mladencev, organiziranih v Marijinih družbah in mladeniških zvezah iz lenarške dekanije z godbo na čelu skozi trg. Ob pol 10. uri pridiga in sv. maša, nato mladeniško zborovanje z govori, deklamacijami in s petjem na samostanskem dvorišču. Ob pol treh popoldne pridiga in slovesne večernice, ob pol štirih telovadba naraščaja, Orlov in Orlic. Vmes zapojeta antonjevski in benediški mešani zbor pet krasnih pesmic in izpregovori Orel besedo o pomenu orlovske organizacije. Mladeniški iz vseh župnij lenarške dekanije, ki ljubite Boga in Marijo in krščansko prosveto, ki ste iz srca vdani sv. cerkvi in naši jugoslovanski domovini, to bo vaš prelepi dan, zato na veselo svidenje v največjem številu v Jeruzalemu Slovenskih goric — pri Sv. Trojici!

Dekliški shod pri Mariji Snežni vzbuja po celi dekaniji lenarški veliko pozornost. En glas gre povsod: k Mariji Snežni pa gremo vse, da se pripravimo Materi božji, se vsestransko pozivimo in obenem navdijemo krasnega razgleda po večnolepih Slovenskih goricah.

Svetinje pri Ormožu. Na praznik Marijinega Vnebovzvetja, to je v soboto, dne 15. t. m., obhaja orlovski odsek pri Svetinjah petletnico svojega obstoja. Na predvečer bo ob pol 8. uri mirozov, nato poklonitev venca na grob ustanovnemu članu br. Gusitu Krpač. Dne 15. t. m. ob 9. uri dopoldne: sprejem gostov v Ivanjkovcih. Ob pol 10. uri: slovesna sv. maša v cerkvi Svetinje. Po sv. maši tabor pred cerkvijo. Popoldne ob treh javen telovadni nastop na vrtu g. Franc Weberja v Ivanjkovcih. Sodeluje domača svetinjska godba. Očetje in matere, bratje in sestre ter vsi prijatelji naše orlovske mladine, ne pozabite, da se vrši dne 15. avgusta t. l. pri Svetinjah lepa cerkvena slovesnost (žeganje) in druga je orlovska, petletnica, zato pridite v prav obilnem številu! Okrepčila bodo nudili šotori pri telovadišču. K obilni udeležbi vabi odbor. Bog živi!

Sv. Jernej pri Ločah. Dekleta Marijine družbe so v nedeljo, dne 2. t. m., vprizorile igro »Ljubezzen otroka Marijinega« in pa »Brez zajuterka«, in sta obe dobro uspeli. Dobiček se porabi za novi Marijin tron, kateri se nosi pri procesijah. Nameravani srečolov je izostal. Vsem darovalcem raznih predmetov: Bog plačaj!

Polzela. Orlovski odsek priredi v nedeljo, dne 16. t. m., popoldne po večernicah, pod župnijskim kozolcem predavanje »Kaj smo doživeli Slovenci na svetoletnem romanju v Rim leta 1925.« Predava č. g. Ante Karo iz Šoštanja. Vabimo vse, katerim ni bilo mogoče iti osebno v Rim, da se romanja udeležijo vsaj v duhu. Vstop vsakomur prost in brezplačen. Prirejene bodo tudi zasilne klopi. Bog živi!

Tedenske novice.

Duhovniške vesti. Mariborski stolni dekan g. dr. Ivan Tomažič je imenovan za papeževga hišnega prelata, ravnatelj Cirilove tiskarne g. dr. Anton Jerovšek, škalski dekan Ivan Rotner in nadžupnik iz Laškega dr. Krulje so pa imenovani za častne tajne papeževga komornike. Vojniški župnik Janez Toman je imenovan za dekana dekanije Novacerkev in škof ga je imenoval duhovnim svetovalcem. — Tretjeredna skupščina duhovnikov naše škofije ima 17. avgusta občni zbor ob 10. uri dopoldne v mariborskem samostanu čc. oo. frančiškanov. Vsi člani pododbora po dekanijah se naj tega važnega občnega zbora gotovo udeležijo.

Velike izpremembe na kmetijskih šolah v Mariboru. Hvaležni smo požrtvovalnemu g. ravnatelju A. Zmavcu, da je pod gornjim naslovom podal nekaj zgodovine o boju, ki se vrši za širšo javnost neopaženo, za to važno gospo-